

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 113

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 13 februarie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
D E C R E T E		
93.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2
94.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2
95.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3
96.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3
97.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	4
98.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	4
99.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	5
100.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	5
101.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	6
102.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 551 din 26 septembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 182 lit. c) teza finală din Codul penal	7–9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
89.	— Hotărâre privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Digitalizarea României	10–16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 83/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Iulia-Cristina Tarcea, judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 13 februarie 2020.

Nr. 93.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 84/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 15 februarie 2020, doamna judecător Erica Nistor, președintele Curții de Apel Timișoara, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 13 februarie 2020.

Nr. 94.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 28/2020 și Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 121/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 15 februarie 2020, domnul judecător Florin Dogaru, președintele Secției I civile a Curții de Apel Timișoara, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 13 februarie 2020.
Nr. 95.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 87/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 15 februarie 2020, domnul judecător Marian Bratiș, vicepreședintele Curții de Apel Timișoara, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 13 februarie 2020.
Nr. 96.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 93/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Any-Mary Cășaru, judecător la Tribunalul Brăila, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 13 februarie 2020.
Nr. 97.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 92/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Luminița-Simona Beg, judecător la Tribunalul Caraș-Severin, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 13 februarie 2020.
Nr. 98.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 91/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Maria Cotolan, judecător cu grad profesional de curte de apel la Tribunalul Caraș-Severin, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 13 februarie 2020.
Nr. 99.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 94/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Nifon Sachelarie, judecător la Tribunalul Argeș, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 13 februarie 2020.
Nr. 100.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 88/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 28 februarie 2020, doamna judecător Liana-Gabriela Gheorghiu, președintele Secției I civile a Curții de Apel Târgu-Mureș, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 13 februarie 2020.

Nr. 101.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 85/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna judecător Pușa-Carmen Pârvulescu, vicepreședinte al Curții de Apel Timișoara, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 13 februarie 2020.

Nr. 102.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 551

din 26 septembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 182 lit. c) teza finală din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 182 lit. c) teza finală din Codul penal, excepție ridicată de Paul Vasile Mînză în Dosarul nr. 341/59/2016 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.961D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se arată că textul criticat a mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, Curtea Constituțională statuând, în jurisprudența sa, că acesta îndeplinește cerințele de claritate, precizie și previzibilitate. Se susține că legiuitorul nu poate elabora liste exhaustive cuprinzând definiții ale tuturor expresiilor utilizate în reglementarea normelor de drept penal.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin încheierea din 6 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 341/59/2016, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 182 lit. c) teza finală din Codul penal**, excepție ridicată de Paul Vasile Mînză, într-o cauză având obiect stabilirea vinovăției autorului excepției de neconstituționalitate, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de minori, prevăzută la art. 211 alin. (1) din Codul penal.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că noțiunea de „exploatare” din cadrul sintagmei „alte forme de exploatare” din cuprinsul art. 182 lit. c) din Codul penal constituie o exprimare recursivă, în care termenul definit este inclus în conținutul definiției date acestuia, legea penală neprevăzând modul concret în care se poate realiza acțiunea de exploatare a unei persoane, în alte forme decât cele enumerate la art. 182 din Codul penal. Pentru acest motiv se susține că nu poate fi determinat cu exactitate conținutul constitutiv al infracțiunii de trafic de minori, prevăzută la art. 211 din Codul penal, care trebuie săvârșită în scopul exploatarei persoanei minore. Se susține că legiuitorul este obligat să reglementeze, în mod clar și neechivoc, înțelesul termenilor folosiți în cuprinsul legii penale, fiind invocată Decizia Curții Constituționale nr. 390 din 2 iulie 2014, paragraful 31. Se arată că, pentru considerentele anterior menționate, textul criticat este lipsit de claritate, precizie și previzibilitate, fiind contrar prevederilor art. 1 alin. (5) din**

Constituție și celor ale art. 7 din Convenție. Se mai susține încălcarea prin textul criticat a dreptului la un proces echitabil, astfel cum acesta este reglementat la art. 21 alin. (3) din Constituție și la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și, de asemenea, încălcarea prin dispozițiile art. 182 lit. c) teza finală din Codul penal a prevederilor art. 37 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

6. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că, în realitate, conținutul constitutiv al infracțiunii de trafic de minori, reglementată la art. 211 din Codul penal, este suficient de bine determinat, revenind instanței de judecată sarcina de a stabili în concret, în raport cu toate probele administrate în cauză, dacă faptele de care este acuzat inculpatul prin actul de trimitere în judecată constituie sau nu infracțiunea de trafic de minori.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 182 lit. c) teza finală din Codul penal sunt constituționale. Se face trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și la cea a Curții Constituționale referitoare la principiul legalității incriminării și, respectiv, la nevoia de interpretare a legii de către instanțele judecătorești. Se arată că prevederile art. 2 lit. b) din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane definesc „exploatarea unei persoane” ca fiind o activitate dintre cele prevăzute la art. 182 din Codul penal. Se susține că și conținutul constitutiv al infracțiunii de trafic de minori prevăzute la art. 211 din Codul penal este suficient de bine definit, urmând ca instanțele judecătorești să interpreteze și să aplice dispozițiile legale anterior menționate și pe cele ale art. 182 lit. c) teza finală din Codul penal în situațiile concrete din cauzele deduse judecării.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 182 lit. c) teza finală din Codul penal, care au următorul cuprins: „*Prin exploatarea unei persoane se înțelege: [...] c) obligarea [...] la alte forme de exploatare sexuală; [...].*”

12. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la calitatea legii, ale art. 11 alin. (1) și (2) cu privire la dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 21 alin. (3) cu privire la dreptul la un proces echitabil, precum și dispozițiilor art. 6 și 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu privire la dreptul la un proces echitabil și la principiul legalității incriminării.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 182 lit. c) teza finală din Codul penal au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la critici similare, fiind pronunțate în acest sens Decizia nr. 172 din 29 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 657 din 29 iulie 2018, și Decizia nr. 342 din 22 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 725 din 22 august 2018, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate invocată.

14. Prin Decizia nr. 172 din 29 martie 2018, paragrafele 19—34, Curtea a reținut că art. 182 din Codul penal reprezintă o normă de referire, orice modificare a conținutului acesteia influențând sfera de incidență a normelor care fac trimitere la aceasta. Dispozițiile explicative din cuprinsul art. 182 din Codul penal urmează a fi puse în legătură cu o serie de norme de incriminare din noul cod — cum ar fi: lipsirea de libertate în mod ilegal (art. 205), sclavia (art. 209), traficul de persoane (art. 210), traficul de minori (art. 211), supunerea la muncă forțată sau obligatorie (art. 212), proxenetismul (art. 213), exploatarea cerșetoriei (art. 214), folosirea unui minor în scop de cerșetorie (art. 215), folosirea serviciilor unei persoane exploatare (art. 216), violul în formă agravată [art. 218 alin. (3) lit. d)] și agresiunea sexuală în formă agravată [art. 219 alin. (2) lit. d)] —, precum și din alte acte normative [de exemplu: art. 154, art. 156 alin. (2) și art. 157 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 28 august 2015].

15. Referitor la prevederile art. 182 lit. c) teza finală din Codul penal, criticate în cauza de față, Curtea a constatat că expresia „*alte forme de exploatare sexuală*” este identică cu cea folosită în dispozițiile art. 2 pct. 2 din Legea nr. 678/2001, care, la rândul lor, au preluat această sintagmă din instrumentele juridice internaționale relevante în domeniul luptei împotriva traficului de ființe umane, mai exact din Convenția Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane, adoptată la 3 mai 2005, deschisă spre semnare și semnată de România la Varșovia la 16 mai 2005, ratificată prin Legea nr. 300/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 622 din 19 iulie 2006. Astfel, potrivit prevederilor art. 4 lit. a) teza finală din convenția mai sus menționată, „*exploatarea cuprinde cel puțin exploatarea prostituției celorlalți sau alte forme de exploatare sexuală, munca ori serviciile forțate, sclavia sau practicile similare acesteia, aservirea ori prelevarea de organe*”. Convenția nu definește însă expresiile „exploatarea prostituției celorlalți” și „alte forme de exploatare sexuală”, pentru a nu afecta modul în care statele părți abordează fenomenul prostituției în legislațiile lor naționale.

16. De asemenea, Curtea a reținut că nici reglementarea internă — și anume prevederile art. 2 pct. 2 lit. c) teza finală din Legea nr. 678/2001 în forma în vigoare anterior datei de 1 februarie 2014, respectiv dispozițiile art. 182 lit. c) din actualul Cod penal — nu explicitează sintagma „*alte forme de exploatare sexuală*”.

17. Așa fiind, Curtea a observat că singura precizare făcută de legiuitor este cea prin raportare la „*obligarea la practicarea prostituției*” și, respectiv, la „*obligarea la manifestări pornografice în vederea producerii și difuzării de materiale pornografice*”, ce constituie specii ale aceluiași gen proxim, și anume exploatarea sexuală.

18. Curtea, în jurisprudența sa, a reținut că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și de clar pentru a putea fi aplicat (Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, și Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012). Totodată, Curtea a precizat, în jurisprudența sa, că dispozițiile de lege criticate trebuie analizate în ansamblul normativ din care fac parte, pentru a decide asupra previzibilității acestora (Decizia nr. 92 din 3 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 11 mai 2015, paragraful 14).

19. Având în vedere aceste considerente, Curtea a constatat că nu se poate presupune, în mod rezonabil, că destinatarul noimei penale criticate nu are suficiente date pentru a înțelege ce înseamnă „*alte forme de exploatare sexuală*”.

20. Totodată, Curtea a constatat că sintagma „*alte forme de exploatare sexuală*” din cuprinsul dispozițiilor art. 182 lit. c) din Codul penal vizează silirea, constrângerea, fizică sau psihică, a unei persoane la realizarea oricăror manifestări, acte, atitudini, gesturi sau comportamente de natură sexuală, altele decât cele privind practicarea prostituției și, respectiv, manifestările pornografice săvârșite în vederea producerii și difuzării de materiale pornografice, fără a interesa dacă această constrângere și-a atins scopul — adică dacă a determinat persoana constrânsă să efectueze acele manifestări de natură sexuală — și fără ca respectiva constrângere să îndeplinească condițiile prevăzute de art. 24 și 25 din Codul penal.

21. Curtea a constatat că nu poate reține critica autorului excepției, în sensul că dispozițiile art. 182 lit. c) teza finală din Codul penal încalcă principiul legalității, întrucât nu precizează cu exactitate care sunt acele forme de exploatare sexuală care intră sub incidența legii penale. Astfel, Curtea a reținut că dispozițiile art. 182 lit. c) teza finală din Codul penal nu aduc nicio atingere prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la principiul legalității și ale art. 73 alin. (3) lit. h) privind reglementarea prin lege organică a infracțiunilor, pedepselor și a regimului executării acestora și nici celor ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportat la prevederile art. 7 paragraful 1 privind legalitatea incriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece sintagma „*alte forme de exploatare sexuală*” nu este neclară, imprecisă sau imprevizibilă pentru un cetățean care nu dispune de pregătire juridică, ci, dimpotrivă, îndeplinește cerințele de claritate, accesibilitate și previzibilitate a legii.

22. Curtea a reținut că, în mod evident, este imposibilă o enumerare exhaustivă, în cuprinsul dispozițiilor art. 182 lit. c) din Codul penal, a tuturor manifestărilor, actelor, atitudinilor, gesturilor și comportamentelor de natură sexuală pe care o persoană poate fi silită, fizic sau psihic, să le efectueze sau să le suporte. Revine astfel doctrinei și practicii judiciare rolul de a clarifica, în mod gradual, regulile răspunderii penale în materia infracțiunilor al căror element material constă într-o acțiune care vizează exploatarea sexuală a unei persoane în alte forme decât obligarea la practicarea prostituției sau la manifestări pornografice în vederea producerii și difuzării de materiale pornografice, cu condiția ca rezultatul interpretării să fie coerent cu substanța infracțiunii și să fie, în mod rezonabil, previzibil. În acest sens, Curtea a constatat că, în jurisprudența sa, a reținut, în repetate rânduri, preluând cele statuate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, că cerința previzibilității legii este îndeplinită atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul noimei juridice pertinente, la nevoie, cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma

obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în virtutea acestora (Decizia nr. 154 din 24 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 450 din 16 iunie 2016, paragraful 18, Decizia nr. 138 din 14 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 10 iulie 2017, paragraful 21, și Decizia nr. 527 din 11 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 814 din 15 octombrie 2017, paragraful 21).

23. De asemenea, Curtea a menționat jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră principiul legalității incriminării și pedepsei (*nullum crimen, nulla poena sine lege*) — pe lângă interzicerea, în mod special, a extinderii conținutului infracțiunilor existente asupra unor fapte care anterior nu constituiau infracțiuni —, instituie și cerința potrivit căreia legea trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele aplicabile, această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul noimei juridice pertinente, la nevoie, cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în virtutea acestora. Totodată, Curtea de la Strasbourg a reținut că noțiunea de „drept” folosită la art. 7 corespunde celei de „lege” care apare în alte articole din Convenție și înglobează atât prevederile legale, cât și practica judiciară, presupunând cerințe calitative, îndeosebi cele ale accesibilității și previzibilității (Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 22 iunie 2000, pronunțată în Cauza *Coeme și alții împotriva Belgiei*, paragraful 145, Hotărârea din 7 februarie 2002, pronunțată în Cauza *E.K. împotriva Turciei*, paragraful 51, Hotărârea din 29 martie 2006, pronunțată în Cauza *Achour împotriva Franței*, paragrafele 41 și 42, Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 33 și 34, Hotărârea din 12 februarie 2008, pronunțată în Cauza *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 140, Hotărârea din 20 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Sud Fondi SRL și alții împotriva Italiei*, paragrafele 107 și 108, Hotărârea din 17 septembrie 2009, pronunțată în Cauza *Scoppola împotriva Italiei* (nr. 2), paragrafele 93, 94 și 99, Hotărârea din 21 octombrie 2013, pronunțată în Cauza *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 78, 79 și 91). Curtea de la Strasbourg a reținut că semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului despre care

este vorba și de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și de calitatea destinatarilor săi. Principiul previzibilității legii nu se opune ideii ca persoana în cauză să fie determinată să recurgă la îndrumări clarificatoare pentru a putea evalua, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-o anumită faptă. Având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Din nou, deși certitudinea este extrem de dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre. Prin urmare, art. 7 paragraful 1 din Convenție nu poate fi interpretat ca interzicând clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale pe calea interpretării judiciare de la un caz la altul, cu condiția ca rezultatul să fie coerent cu substanța infracțiunii și să fie în mod rezonabil previzibil (Hotărârea din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *S.W. împotriva Regatului Unit*, paragraful 36, *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 36 și 37, *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 141, *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 92 și 93).

24. În fine, Curtea a reținut că prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție și ale art. 6 paragraful 1 din Convenție referitoare la dreptul la un proces echitabil nu sunt aplicabile în cauză, obiectul excepției de neconstituționalitate fiind o normă de drept penal substanțial, iar nu o reglementare de drept procesual penal, de natură a avea incidență în materia garanțiilor dreptului la un proces echitabil.

25. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin decizia mai sus invocată, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Paul Vasile Mînză în Dosarul nr. 341/59/2016 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și constată că prevederile art. 182 lit. c) teza finală din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 septembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Digitalizarea României

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 11 alin. (2) și art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2019 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, al art. 1, 2, 4 și 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2019 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și al art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2020 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Autoritatea pentru Digitalizarea României, denumită în continuare *ADR*, se organizează și funcționează ca structură cu personalitate juridică în cadrul aparatului de lucru al Guvernului și în coordonarea prim-ministrului, având rolul de a realiza și coordona implementarea strategiilor și a politicilor publice în domeniul transformării digitale și societății informaționale.

(2) *ADR* are sediul principal în municipiul București, Bd. Libertății nr. 14, sectorul 5 și sediul secundar în Str. Italiană nr. 22, sectorul 2.

(3) Pentru atingerea obiectivelor și îndeplinirea atribuțiilor și responsabilităților sale, *ADR* poate înființa structuri teritoriale, fără personalitate juridică, prin decizie a președintelui *ADR*.

Art. 2. — *ADR* exercită, în domeniul său de competență, următoarele funcții:

a) de strategie, prin care planifică strategic și asigură elaborarea și implementarea politicilor în domeniul transformării digitale și societății informaționale;

b) de reglementare, prin care reglementează participarea la elaborarea cadrului normativ și instituțional în domeniul transformării digitale și societății informaționale, inclusiv cu privire la interoperabilitatea sistemelor informatice ale instituțiilor publice;

c) de avizare;

d) de reprezentare, prin care asigură, în numele Guvernului, reprezentarea în organismele și organizațiile naționale, regionale, europene și internaționale, ca autoritate de stat, pentru domeniul său de activitate, în conformitate cu cadrul normativ în vigoare;

e) de autoritate de stat, prin care se asigură urmărirea și controlul respectării reglementărilor în domeniul său de competență;

f) de administrare și gestiune;

g) de promovare, coordonare, monitorizare, control și evaluare a realizării politicilor în domeniul său de competență, precum și a cadrului național de interoperabilitate;

h) de comunicare, prin care se asigură comunicarea atât cu celelalte structuri ale sectorului public, cât și cu sectorul privat și societatea civilă;

i) de implementare și gestionare a proiectelor finanțate din fonduri europene, precum și a programelor și proiectelor finanțate din fonduri naționale și alte surse legal constituite;

j) de organism intermediar, prin care se asigură implementarea măsurilor din Programul operațional sectorial pentru „Creșterea competitivității economice” și Programul operațional „Competitivitate” în condițiile acordului de delegare încheiat cu autoritatea de management conform art. 15 din Hotărârea Guvernului nr. 398/2015 pentru stabilirea cadrului instituțional de coordonare și gestionare a fondurilor europene structurale și de investiții și pentru asigurarea continuității

cadrului instituțional de coordonare și gestionare a instrumentelor structurale 2007—2013, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu privire la alte programe cu finanțare europeană.

Art. 3. — *ADR* are următoarele obiective:

a) contribuie la transformarea digitală a economiei și societății românești;

b) realizează guvernarea electronică la nivelul administrației publice din România, prin operaționalizarea standardizării și interoperabilității tehnice și semantice a sistemelor informatice în administrația publică centrală și implementarea principiilor Declarației ministeriale de la Tallinn privind guvernarea electronică din 2017;

c) contribuie la îndeplinirea obiectivelor pentru România ale programelor de asistență financiară ale Uniunii Europene în domeniul său de competență.

Art. 4. — În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *serviciu public electronic* — serviciu prestat către sectorul public, sectorul privat sau societatea civilă de către o entitate publică sau de către o entitate privată în numele unei entități publice, în condițiile legii, utilizând soluții oferite de tehnologia informației;

b) *transformare digitală* — utilizarea de către o entitate publică sau privată a soluțiilor oferite de tehnologia informației pentru transformarea optimală a fluxurilor operative necesare îndeplinirii obiectului activităților specifice, precum și utilizarea de către un ansamblu de entități a soluțiilor oferite de tehnologia informației pentru asigurarea interoperabilității tehnice și semantice a fluxurilor de date și informații;

c) *interoperabilitate* — capacitatea instituțiilor și autorităților publice de a partaja informații și cunoștințe, prin intermediul sistemelor informatice, atât în interiorul administrației publice, cât și cu sectorul privat și societatea civilă, în condițiile legii, în scopul furnizării de servicii publice electronice;

d) *cloud* — rețea partajată de resurse informatice care pot fi puse la dispoziție sau eliberate în mod rapid și flexibil, minimizând efortul managerial și interacțiunea cu furnizorul serviciului de acces la aceste resurse.

Art. 5. — *ADR*, în îndeplinirea obiectivelor sale, are următoarele atribuții principale și responsabilități:

a) Strategie și planificare

1. elaborează strategia națională în domeniul transformării digitale și coordonează implementarea acesteia, asigurând inclusiv monitorizarea acțiunilor întreprinse și evaluarea rezultatelor obținute, în scopul asigurării eficienței și eficacității efortului național de îmbunătățire a rezultatelor măsurate prin indicele economiei și societății digitale al Comisiei Europene — DESI și de avansare a României în clasamentul european aferent;

2. elaborează și coordonează implementarea strategiei naționale pentru automatizare, robotizare și inteligență artificială, inclusiv prin includerea și coordonarea cu centrele de inovare digitală aliniate la obiectivele Programului Europa Digitală 2021—2027 al Comisiei Europene.

3. elaborează planul național pentru dezvoltarea competențelor digitale ale cetățenilor României și asigură implementarea acestuia, în colaborare cu alte autorități competente, cu sectorul privat și cu societatea civilă, în condițiile legii;

4. elaborează planul național pentru dezvoltarea competențelor digitale în cadrul administrației publice și asigură implementarea acestuia, în colaborare cu alte autorități competente, în condițiile legii;

5. asistă și coordonează autoritățile publice în elaborarea și implementarea strategiilor naționale sectoriale pentru transformarea digitală a României, în linie cu strategia prevăzută la pct. 1, cu excepția strategiilor naționale sectoriale care privesc:

- (i) rețele și sistemele informatice destinate misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ale României în străinătate;
- (ii) rețele și sistemele informatice din domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale;
- (iii) rețele și sistemele informatice specifice managementului situațiilor de urgență;

6. coordonează politicile publice aferente derulării programelor în domeniul transformării digitale, al societății informaționale și al interoperabilității sistemelor informatice ale instituțiilor publice;

7. elaborează politici privind înființarea și dezvoltarea de centre de inovare și incubatoare de afaceri, centre de transfer tehnologic și altele asemenea, în domeniul său de competență, în colaborare cu Secretariatul General al Guvernului;

8. elaborează politica în vederea asigurării administrării, gestionării și utilizării eficiente a numelor de domenii și adreselor internet în România, în colaborare cu Secretariatul General al Guvernului.

b) Raportare

1. realizează, publică și actualizează anual, în colaborare cu Secretariatul General al Guvernului, Catalogul serviciilor publice, instrument pentru monitorizarea progresului transformării digitale a administrației publice și pentru informarea deciziilor strategice ale Guvernului României în materie de transformare digitală;

2. întocmește raportul periodic pentru transformarea digitală a României, denumit în continuare *raportul digitalizării*, în următoarele condiții:

- (i) raportul digitalizării se întocmește trimestrial;
- (ii) raportul digitalizării se înaintează spre aprobare prim-ministrului, cu avizul Secretariatului General al Guvernului;
- (iii) președintele ADR prezintă raportul digitalizării în cadrul unei ședințe de Guvern, la nu mai mult de 10 zile calendaristice de la aprobarea de către prim-ministru;
- (iv) raportul digitalizării conține, cel puțin, următoarele informații despre perioada vizată: sumarul activității ADR; progresul înregistrat în implementarea strategiilor naționale pentru transformare digitală și societate informațională; progresul înregistrat în implementarea strategiilor sectoriale pentru transformare digitală; analiza oportunităților și amenințărilor în ceea ce privește desfășurarea procesului de transformare digitală; gradul de conformare al instituțiilor publice cu prevederile legale din domeniul de competență al ADR;

(v) raportul digitalizării se publică pe site-ul web al ADR, într-o secțiune dedicată;

3. înaintează Comisiei Europene un raport privind rezultatele monitorizării conformității site-urilor web și a aplicațiilor mobile ale organismelor din sectorul public cu cerințele privind accesibilitatea.

c) Promovare

1. promovează adoptarea tehnologiilor avansate, din spectrul robotizării, inteligenței artificiale, big data, internetului lucrurilor, în procesul de transformare digitală a României;

2. promovează și sprijină în mod activ creșterea interoperabilității între sistemele informatice utilizate la nivelul administrației publice, standardizarea, reducerea costurilor și accelerarea transformării digitale a administrației publice;

3. promovează dezvoltarea comunităților inteligente (smart city) în România;

4. promovează sistemul educațional bazat pe instrumente digitale, în colaborare cu instituțiile abilitate potrivit legii.

d) Reprezentare

1. coordonează aplicarea acordurilor internaționale la care România este parte în domeniul tehnologiei informației și societății informaționale;

2. participă la întâlniri și evenimente organizate, la nivel intern și internațional, și reprezintă România, pe bază de mandat aprobat de către prim-ministru, cu avizul Secretariatului General al Guvernului, în organisme internaționale de cooperare, în domeniul său de competență, în condițiile legii;

3. colaborează, pe bază de mandat aprobat de către prim-ministru, cu avizul Secretariatului General al Guvernului, cu instituții și organizații din alte state și cu instituții și organizații regionale sau internaționale, în domeniul său de competență și încheie documente de cooperare internațională care nu sunt guvernate de dreptul internațional cu autorități având competențe echivalente;

4. susține participarea României la târguri, expoziții și alte asemenea manifestări internaționale din domeniul său de competență.

e) Afaceri europene

1. pe bază de mandat, aprobat de către prim-ministru, cu avizul Secretariatului General al Guvernului, asigură participarea, elaborează și fundamentează pozițiile României în procesul de negociere și adoptare a inițiativelor la nivel european, în domeniul său de competență, potrivit cadrului normativ privind organizarea și funcționarea Sistemului național de gestionare a afacerilor europene în vederea participării României la procesul decizional al instituțiilor Uniunii Europene, cu modificările și completările ulterioare;

2. asigură îndeplinirea, în domeniul de competență, a obligațiilor decurgând din calitatea României de stat membru al Uniunii Europene, inclusiv în ceea ce privește transpunerea și/sau crearea cadrului juridic de aplicare directă a actelor juridice obligatorii ale Uniunii, implementarea și monitorizarea aplicării acestora;

3. elaborează cadrul normativ-metodologic, funcțional, operațional și financiar necesar implementării politicilor, inclusiv prin transpunerea normelor europene în domeniul societății informaționale, tehnologiei informației, al interoperabilității sistemelor informatice și al transformării digitale, în procesul de armonizare a legislației naționale cu cea a Uniunii Europene;

4. contribuie la negocierea și definirea programelor de finanțare, inclusiv programele operaționale cu impact asupra domeniului transformării digitale și societății informaționale.

f) Reglementare, supraveghere și control

1. elaborează proiecte de acte normative în domeniul său de competență, în colaborare cu Secretariatul General al Guvernului;

2. supraveghează și controlează respectarea obligațiilor prevăzute de actele normative din domeniul său de competență;

3. stabilește standardele și reglementările tehnice în domeniul guvernării electronice, societății informaționale și interoperabilității, prin decizie a președintelui ADR, cu aprobarea prim-ministrului și avizul Secretariatului General al Guvernului, care devin obligatorii la nivelul întregii administrații publice odată cu publicarea acestora în Monitorul Oficial al României, Partea I, și verifică implementarea acestora, dispunând, prin decizie a președintelui ADR, remedierea deficiențelor constatate;

4. emite, avizează și aprobă, după caz, ghiduri, individual sau împreună cu alte entități relevante, în domeniul său de competență;

5. avizează proiectele de acte normative care conțin prevederi cu incidență asupra domeniului său de competență;

6. este cooptată de autoritățile competente în procesul de elaborare a actelor normative cu incidență asupra sistemelor informatice pe care le administrează și prin intermediul cărora furnizează servicii electronice;

7. avizează sau autorizează, după caz, serviciile societății informaționale, inclusiv centrele de date, platformele online de transport alternativ, platformele de schimb de monede virtuale, în conformitate cu legislația în vigoare;

8. supraveghează și controlează respectarea prevederilor legale din domeniul comerțului electronic, în calitate de autoritate de reglementare și supraveghere, în conformitate cu prevederile Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic, republicată, cu modificările ulterioare;

9. supraveghează și controlează respectarea prevederilor legale referitoare la înregistrarea operațiunilor comerciale prin mijloace electronice;

10. exercită atribuțiile autorității de reglementare și supraveghere în domeniul semnăturii electronice, prevăzute de Legea nr. 455/2001 privind semnătura electronică, republicată;

11. exercită atribuțiile de organism de supraveghere pentru prestatorii de servicii de încredere calificați stabiliți pe teritoriul României, precum și luarea măsurilor, după caz, în legătură cu prestatorii de servicii de încredere necalificați stabiliți pe teritoriul României, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE;

12. instituie, menține și publică liste care includ informații referitoare la prestatorii de servicii de încredere calificați pentru care este responsabilă, împreună cu informații referitoare la serviciile de încredere calificate prestate de aceștia, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 910/2014;

13. exercită atribuțiile autorității de reglementare și supraveghere în domeniul mărcii temporale, prevăzute de Legea nr. 451/2004 privind marca temporală;

14. exercită atribuțiile autorității de reglementare și supraveghere în domeniul activității electronice notariale prevăzute de Legea nr. 589/2004 privind regimul juridic al activității electronice notariale;

15. exercită atribuțiile autorității de reglementare și supraveghere în domeniul arhivării documentelor în formă electronică prevăzute de Legea nr. 135/2007 privind arhivarea documentelor în formă electronică, republicată;

16. avizează instrumentele de plată cu acces la distanță, de tipul internet banking, home-banking, phone-banking sau mobile-banking;

17. reglementează funcționarea registrului pentru numele de domenii „.ro”, prin decizie a președintelui ADR;

18. exercită calitatea de autoritate competentă pentru implementarea Regulamentului (UE) 2017/2.394 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure respectarea legislației în materie de protecție a consumatorului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004, având următoarele competențe:

- (i) are acces la orice documente, orice date sau orice informații pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2017/2.394, indiferent de forma sau formatul acestora și indiferent de mediul pe care sunt stocate acestea sau de locul în care sunt stocate;
- (ii) impune oricărei persoane fizice sau persoane juridice, publică sau privată, obligația de a pune la dispoziție orice informații, date sau documente, indiferent de format sau formă și indiferent de mediul pe care sunt stocate sau de locul în care sunt stocate acestea, în scopul de a stabili dacă a avut sau are loc o încălcare sancționată prin Regulamentul (UE) 2017/2.394 și pentru a stabili detaliile acestei încălcări, inclusiv în scopul urmăririi fluxurilor financiare și de date, al stabilirii identității persoanelor implicate în fluxurile financiare și de date și al luării la cunoștință de informații privind conturile bancare și al identificării proprietarilor de site-uri web;
- (iii) efectuează inspecțiile la fața locului necesare și pătrunde în orice sediu, pe orice teren sau în orice mijloc de transport utilizat de comerciantul vizat de inspecție pentru a-și desfășura activitatea comercială, economică, meșteșugărească sau liberală sau solicită altor autorități să facă acest lucru pentru a examina, a confisca, a lua sau a obține copii ale informațiilor, ale datelor sau ale documentelor, indiferent de mediul pe care sunt stocate; confiscă orice informații, date sau documente pe durata necesară și în măsura necesară inspecției; cere oricărui reprezentant sau membru al personalului comerciantului vizat de inspecție explicații privind faptele, informații sau documente legate de chestiunile care fac obiectul inspecției și înregistrează răspunsurile acestuia;
- (iv) achiziționează bunuri sau servicii, dacă este necesar, sub o altă identitate, în scopul de a detecta încălcări sancționate prin Regulamentul (UE) 2017/2.394 și de a obține mijloace de probă;
- (v) realizează orice alte activități necesare îndeplinirii prevederilor Regulamentului (UE) 2017/2.394;

19. exercită controlul respectării prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 112/2018 privind accesibilitatea site-urilor web și a aplicațiilor mobile ale organismelor din sectorul public, aprobată prin Legea nr. 90/2019, a obligațiilor impuse prin actele normative emise în aplicarea ordonanței de urgență anterior menționate, în limitele competențelor legale de monitorizare sau de verificare.

20. exercită rolul de coordonare pentru punerea în aplicare în România a Regulamentului (UE) 2018/1.724 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 octombrie 2018 privind înființarea unui portal digital unic (gateway) pentru a oferi acces la informații, la proceduri și la servicii de asistență și de soluționare a problemelor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1.024/2012;

21. exercită rolul de coordonare pentru punerea în aplicare în România a Regulamentului (UE) 2017/1.128 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind portabilitatea transfrontalieră a serviciilor de conținut online în cadrul pieței interne;

22. îndeplinește atribuțiile de autoritate responsabilă pentru realizarea, operaționalizarea și administrarea Punctului de contact unic electronic, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010, cu modificările ulterioare;

23. sprijină instituțiile și structurile cu atribuții de control din cadrul administrației publice centrale pentru acțiunile a căror tematică include și domeniul tehnologiei informației și societății informaționale, la solicitarea acestora.

g) Programe și proiecte

1. avizează proiectele cu o componentă de tehnologia informației, prin intermediul Comitetului tehnico-economic pentru Societatea informațională;

2. realizează cercetări, studii, analize, sinteze, activități de proiectare în domeniul său de competență;

3. inițiază, conduce, asigură finanțarea, monitorizează și/sau implementează programe și proiecte în domeniul transformării digitale, al societății informaționale și interoperabilității sistemelor informatice ale instituțiilor publice, în condițiile legii;

4. implementează măsurile din Programul operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” și Programul operațional „Competitivitate”, în calitate de organism intermediar, prin delegare de atribuții de către Autoritatea de management pentru Programul operațional sectorial pentru creșterea competitivității economice, respectiv pentru Programul operațional „Competitivitate” și alte programe cu finanțare europeană;

5. coordonează participarea României în cadrul Programului Europa Digitală al Comisiei Europene, sub toate aspectele, dar în mod prioritar în ceea ce privește componenta creării și dezvoltării centrelor de inovare digitală în România;

6. stabilește relații cu sectorul privat în vederea consultărilor pe domenii de interes comun și derularea de proiecte de parteneriat public-privat;

7. stabilește relații cu mediul academic și cu societatea civilă în vederea consultărilor și pentru derularea unor proiecte pe domenii de interes comun;

8. participă, la solicitarea altor autorități și instituții publice, la elaborarea și realizarea de programe și proiecte privind furnizarea de servicii publice electronice;

9. monitorizează și acordă asistență instituțiilor publice în vederea realizării proiectelor de implementare a serviciilor publice electronice;

10. elaborează curriculum și realizează programe și proiecte de informare și educare a cetățenilor și companiilor cu privire la beneficiile oferite de tehnologia informației și de serviciile publice electronice;

11. organizează cursuri de instruire de competență și poate asigura certificarea în domeniul său de competență; procedura de certificare se stabilește prin decizie a președintelui ADR;

12. implementează proiectul „Sistem de interoperabilitate tehnologică cu statele membre UE — SITUE”, cod SMIS 2014 + 120197;

13. implementează proiectul „Stabilirea cadrului de dezvoltare a instrumentelor de e-guvernare” COD: SIPOCA 20;

14. implementează proiectul „Sistem Informatic Integrat pentru Emiterea Actelor de Stare Civilă SIIEASC”, cod SMIS 2014 + 120025;

15. implementează în calitate de partener proiectul „Sistem Național de Management privind Dizabilitatea”, Cod MySMIS2014 +: 127682;

16. implementează în calitate de partener proiectul „Sistem Informatic Național pentru Adopție — SINA”, Cod MySMIS2014+: 131382;

17. implementează proiectul „Sistem integrat de management pentru o societate informațională performantă (SIMSIP)-COD SIPOCA 391;

h) Sisteme informatice și servicii electronice

1. dezvoltă și implementează sisteme și aplicații informatice destinate transformării digitale a României, în concordanță cu strategiile și politicile în domeniu;

2. dezvoltă sisteme de autentificare informatică și coordonează interconectarea sistemelor informatice publice;

3. furnizează servicii publice electronice care valorifică mecanisme tehnice de certificare a autenticității și de asigurare a protecției datelor;

4. implementează, operează și promovează adoptarea de tehnologii specifice și modele de exploatare partajată a resurselor informatice, pentru susținerea implementării și furnizării serviciilor publice electronice, inclusiv pe baza platformelor de tip cloud;

5. implementează, operează și promovează adoptarea de mecanisme de acces din domeniul tehnologiei informației la serviciile publice electronice în regim de mobilitate și neutralitate tehnologică, pentru maximizarea adresabilității acestora;

6. proiectează, implementează și operează sisteme informatice necesare pentru facilitarea interacțiunii digitale și asigurarea interoperabilității la nivelul administrației publice centrale;

7. dezvoltă și operează următoarele sisteme informatice, accesibile la adrese de internet aprobate prin decizii ale președintelui ADR, asigurând din punct de vedere tehnic și procedural funcționarea:

(i) sistemului e-guvernare și cadrului de interoperabilitate cu SEN din cadrul Sistemului electronic național — SEN;

(ii) sistemului „Sistemul Național Electronic de Plată Online a Taxelor și Impozitelor” — SNEP din cadrul Sistemului electronic național;

(iii) sistemului electronic de achiziții publice din cadrul Sistemului electronic național;

(iv) sistemelor informatice pentru atribuirea electronică a autorizațiilor de transport internațional rutier de marfă și pentru atribuirea electronică a traseelor naționale din programele de transport prin serviciile regulate județene și interjudețene — portalul SAET;

(v) sistemului „Punctul de contact unic electronic” — PCUe;

(vi) cloud-ului guvernamental;

(vii) altor sisteme informatice de utilitate publică desemnate în condițiile legii;

8. asigură securitatea sistemelor informatice operate, inclusiv în ceea ce privește protecția datelor care se află în procesare sau stocare în cadrul acestor sisteme, în cooperare cu instituțiile cu atribuții în domeniul securității cibernetice, în condițiile legii;

9. realizează centrul de suport pentru sistemele informatice operate.

i) Asistență tehnică

1. sprijină instituțiile și structurile cu atribuții în domeniul achizițiilor publice din cadrul administrației publice centrale pentru elaborarea de soluții tehnice în cadrul proiectelor de tehnologia informației, la solicitarea acestora, în limita resurselor disponibile;

2. acordă consultanță de specialitate, inclusiv în procesul de analiză a fluxurilor operative, în vederea transformării digitale, pentru instituții și organizații naționale, regionale și internaționale, la solicitarea acestora, în limita resurselor disponibile;

3. selectează și publică, sub condiția deținerii tuturor drepturilor patrimoniale de autor de către o instituție publică sau a disponibilității sub Licența publică a Uniunii Europene (EUPL) sau o altă licență compatibilă în temeiul art. 5 din Licența publică a Uniunii Europene, având ca licențiator o entitate publică din cadrul Uniunii Europene, blocuri funcționale de aplicație informatică, sub formă de cod sursă sau cod obiect, cu un potențial ridicat de reutilizare în cadrul sistemelor informatice ale administrației publice în vederea eliminării finanțărilor multiple sau a suprapunerilor funcționale, analizează periodic adecvarea acestora și impune reutilizarea lor prin mecanismul avizelor prevăzute la art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 941/2013 privind organizarea și funcționarea Comitetului Tehnico-Economic pentru Societatea Informațională;

4. este depozitar al codului-sursă pentru aplicațiile informatice dezvoltate, la cerere, pentru administrația publică centrală, pentru care preia, pe bază de protocol, drepturile patrimoniale de autor și pe care îl poate extinde, modifica, adapta și reutiliza conform nevoilor instituțiilor administrației publice centrale.

j) Altele

1. administrează și gestionează patrimoniul său și alte bunuri proprietate publică din domeniul său de activitate, în mod eficient, în condițiile legii;

2. exercită oricare alte atribuții din domeniul său de competență stabilite de către prim-ministru și Secretariatul General al Guvernului, în condițiile legii.

Art. 6. — (1) Lista personalului împuternicit cu atribuții de control din cadrul ADR se stabilește prin decizie a președintelui ADR.

(2) În exercitarea atribuțiilor de control, personalul împuternicit din cadrul ADR sau din unitățile teritoriale ale acesteia are dreptul să solicite documente, iar operatorii economici și unitățile din sectorul public și privat au obligația să prezinte documente și să răspundă altor solicitări necesare verificării modului în care se aplică legislația din domeniul său de competență, în condițiile legii.

Art. 7. — În scopul interconectării autorităților publice ale statului prin utilizarea infrastructurii de comunicații electronice, ADR colaborează cu Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor și Serviciul de Telecomunicații Speciale.

Art. 8. — (1) Conducerea ADR este asigurată de un președinte, cu rang de secretar de stat, numit și eliberat prin decizie a prim-ministrului.

(2) Președintele conduce întreaga activitate a ADR și reprezintă instituția în raporturile cu autoritățile publice, instituții și organizații, precum și cu persoanele fizice și juridice din țară sau din străinătate.

(3) Președintele ADR este ordonator terțiar de credite.

(4) În exercitarea atribuțiilor sale, președintele ADR emite decizii.

(5) Președintele ADR este ajutat în activitatea de conducere de doi vicepreședinți, cu rang de subsecretar de stat, numiți și eliberați prin decizie a prim-ministrului.

(6) Răspunderile și atribuțiile vicepreședinților ADR se stabilesc prin decizie a președintelui ADR.

(7) Președintele ADR poate delega, prin decizie, o parte dintre atribuțiile sale, în condițiile legii.

Art. 9. — (1) Pentru buna funcționare a structurilor și activităților cu caracter funcțional, ADR are un secretar general.

(2) Secretarul general al ADR este înalt funcționar public numit și eliberat de prim-ministru în condițiile legii și asigură stabilitatea funcționării autorității, continuitatea conducerii și realizarea legăturilor funcționale dintre structurile ADR.

(3) Răspunderile și atribuțiile secretarului general al ADR se stabilesc prin decizie a președintelui ADR.

Art. 10. — În structura ADR funcționează, la nivel de direcție generală, Organismul intermediar pentru promovarea societății informaționale, în vederea îndeplinirii atribuțiilor de organism intermediar pentru Programul operațional sectorial „Creșterea competitivității economice”, Programul operațional „Competitivitate” și alte programe cu finanțare europeană.

Art. 11. — (1) În cadrul ADR se organizează și funcționează, în condițiile legii, unități de implementare a proiectului, în vederea implementării proiectelor finanțate prin împrumuturi externe rambursabile sau fonduri nerambursabile.

(2) Structura organizatorică, numărul de personal și regulamentul de organizare și funcționare ale unităților prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin decizie a președintelui ADR.

(3) Președintele ADR numește, în condițiile legii, personalul unităților prevăzute la alin. (1).

Art. 12. — (1) În condițiile legii, la nivelul ADR se pot înființa unități de management de proiect, denumite în continuare *UMP*, în vederea asigurării unui cadru unitar pentru managementul proiectelor finanțate prin împrumuturi externe, contractate sau garantate de stat, rambursabile ori nerambursabile.

(2) Structura organizatorică, numărul de persoane, regulamentul de funcționare pentru fiecare UMP și, după caz, numărul de unități se vor stabili prin decizie a președintelui ADR.

Art. 13. — (1) Numărul maxim de posturi este 216, exclusiv demnitarilor și posturile aferente cabinetelor demnitarilor.

(2) Structura organizatorică a ADR este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre. În cadrul acesteia, prin decizie a președintelui, se pot organiza servicii și birouri, în condițiile legii.

(3) Personalul ADR este compus din funcționari publici și din personalul contractual.

(4) Statul de funcții se aprobă de către președintele ADR, în termen de maximum 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

(5) Organizarea și atribuțiile compartimentelor din cadrul ADR se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare și se aprobă de către președintele ADR, în termen de maximum 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

(6) Atribuțiile și responsabilitățile personalului se stabilesc prin fișa postului, în condițiile legii.

Art. 14. — (1) În termen de cel mult 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, ADR preia, pe bază de protocol de predare-preluare, toate drepturile și obligațiile Agenției pentru Agenda Digitală a României (AADR), precum și cele ale Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, prin Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, aferente domeniului tehnologiei informației, societății informaționale și interoperabilității, inclusiv litigiile, personalul, disponibilul bănesc și bunurile mobile și imobile aflate în administrarea sau, respectiv, proprietatea acestora.

(2) Încadrarea personalului preluat se realizează prin decizie a președintelui ADR, cu respectarea procedurii și regimului juridic aplicabil fiecărei categorii de personal, cu menținerea drepturilor salariale avute la data preluării.

Art. 15. — ADR este finanțată din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat prin bugetul Secretariatului General al Guvernului, în condițiile legii.

Art. 16. — (1) ADR poate realiza venituri din prestări de servicii, după cum urmează:

a) tarife aferente serviciilor prestate prin intermediul sistemelor informatice pe care le administrează și le operează, încasate potrivit legii;

b) taxe de participare la cursurile de instruire organizate;

c) valorificarea proprietății intelectuale generate de activitățile proprii, în condițiile legii;

d) tarife sau sume datorate cu orice alt titlu pentru activitățile desfășurate în domeniul său de activitate, în condițiile legii;

e) alte venituri ce se pot realiza în condițiile legii;

f) donații, sponsorizări și legate, în condițiile legii.

(2) Tarifele prevăzute la alin. (1) lit. a), b) și d) se stabilesc prin decizia președintelui ADR.

(3) Bugetul de venituri și cheltuieli al ADR se aprobă de către Secretariatul General al Guvernului.

(4) Excedentele rezultate din execuția bugetului de venituri și cheltuieli se raportează în anul următor, în condițiile legii.

(5) Pentru efectuarea încasărilor și plăților necesare, ADR dispune de conturi și subconturi în lei sau în valută, deschise la Trezoreria Statului, în condițiile legii.

Art. 17. — (1) Pentru îndeplinirea obiectivelor sale, ADR colaborează cu sectorul privat și societatea civilă.

(2) Se înființează Consiliul național pentru transformare digitală — CNTD, organ consultativ al ADR, fără personalitate juridică.

(3) Ședințele CNTD sunt conduse de președintele ADR.

(4) Secretariatul CNTD este asigurat de către ADR.

(5) CNTD conține cel puțin cinci reprezentanți ai sectorului privat și cel puțin cinci reprezentanți ai societății civile.

(6) Statutul de membru al CNTD se aprobă prin decizie a președintelui ADR, pe baza unei solicitări fundamentate primite din partea entității care dorește a fi reprezentată în cadrul CNTD.

(7) Membrii CNTD pot renunța unilateral la statutul de membru.

(8) Statutul de membru se pierde prin înregistrarea a cinci absențe consecutive nemotivate de la ședințele CNTD.

(9) Ședințele CNTD se împart în ordinare și extraordinare.

(10) Anual, se convoacă două ședințe ordinare; ședințele ordinare sunt anunțate cu cel puțin 30 de zile calendaristice înainte.

(11) La solicitarea a cel puțin un sfert dintre membrii CNTD se pot convoca oricâte ședințe extraordinare. Ședințele extraordinare sunt anunțate cu cel puțin 7 zile calendaristice înainte.

(12) Ședințele se pot ține în prezența a cel puțin un sfert dintre membrii CNTD.

(13) Secretariatul CNTD elaborează procesul verbal al ședinței, supus spre aprobarea CNTD în debutul ședinței următoare.

(14) În desfășurarea activităților sale, CNTD poate emite luări de poziție publice, aprobate cu votul a cel puțin două treimi din numărul membrilor.

(15) În marja CNTD, se pot constitui grupuri de lucru tematice, prin decizie a președintelui ADR.

Art. 18. — (1) În cuprinsul actelor normative în vigoare, denumirea „Agenția pentru Agenda Digitală a României” se înlocuiește cu denumirea „Autoritatea pentru Digitalizarea României” și, respectiv, abrevierea „AADR” se înlocuiește cu abrevierea „ADR”.

(2) În cuprinsul actelor normative în vigoare în domeniul societății informaționale, tehnologiei informației și interoperabilității, denumirile „Ministerul pentru Societatea Informațională” și „Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale” se vor citi „Autoritatea pentru Digitalizarea României” și, respectiv, abrevierile „MSI” și „MCSI” se înlocuiesc cu abrevierea „ADR”.

Art. 19. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr. 1.132/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției pentru Agenda Digitală a României, precum și de modificare a Hotărârii Guvernului nr. 548/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului pentru Societatea Informațională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 15 ianuarie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr. 36/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 31 ianuarie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Antonel Tănase

Președintele Autorității pentru Digitalizarea României,

Ioan-Sabin Sârmaș

Ministrul afacerilor externe,

Bogdan Lucian Aurescu

Ministrul muncii și protecției sociale,

Victoria Violeta Alexandru

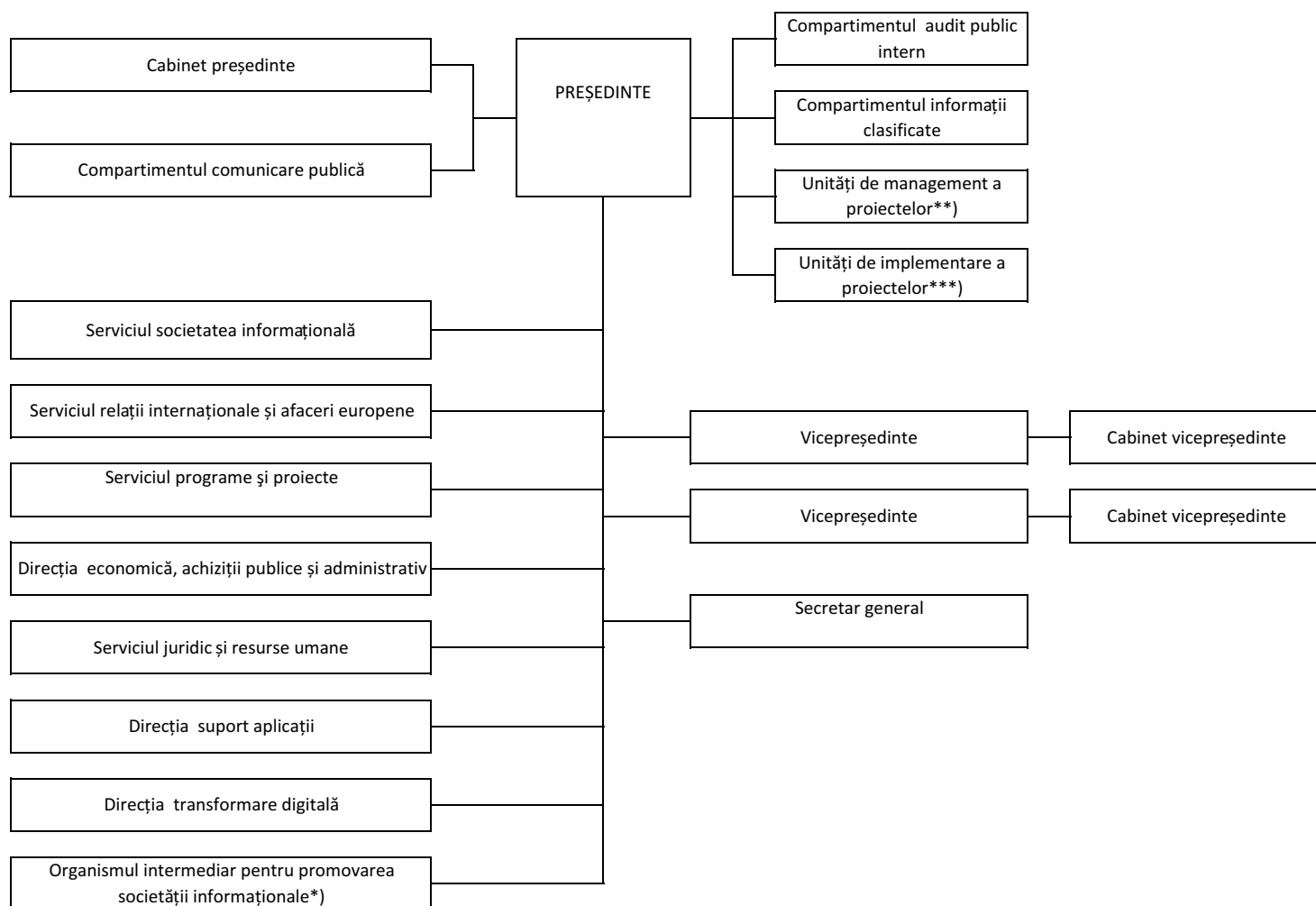
Ministrul finanțelor publice,

Vasile-Florin Cițu

Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,

Lucian Nicolae Bode

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ A AUTORITĂȚII PENTRU DIGITALIZAREA ROMÂNIEI

Nr. maxim de posturi: **216**, exclusiv demnitarilor și posturile aferente cabinetelor demnitarilor.

*) OIPSI - Se organizează și funcționează la nivel de direcție generală.

**) UMP - Se înființează ca unitate fără personalitate juridică, distinctă de structura organizatorică a Autorității pentru Digitalizarea României.

***) UIP - Se organizează și funcționează ca structură distinctă de structura organizatorică a Autorității pentru Digitalizarea României.

1) Anexa este reprodusă în facsimil.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 230557